

تأثیر نوع دیابت بر خطر حمله قلبی یا سکته مغزی!

محققان می‌گویند نوع دیابت بر خطر حمله قلبی یا سکته مغزی تأثیر می‌گذارد.

محققان می‌گویند نوع دیابت بر خطر حمله قلبی یا سکته مغزی تأثیر می‌گذارد. به گزارش ایسنا، نتایج یک مطالعه جدید نشان می‌دهد دیابت نوع ۱ در مقایسه با دیابت نوع ۲، افراد را در معرض خطر کمتری نسبت به تجربه یک رویداد قلبی عروقی مانند سکته مغزی یا حمله قلبی قرار می‌دهد. این تفاوت اساسی بین این دو نوع دیابت را برجسته می‌کند و بینش‌هایی را ارائه می‌دهد که می‌تواند درمان‌های آینده را رهنمون شود.

به نقل از نیو اطلس، دیابت نوع ۱ و دیابت نوع ۲ از عوامل خطر شناخته شده برای بیماری قلبی هستند. این به این دلیل است که ناهنجاری‌های متابولیکی که آنها ایجاد می‌کنند به آتروژنز یا تشکیل پلاک در دیواره داخلی شریان‌ها کمک می‌کند. در نتیجه، افراد مبتلا به دیابت در مقایسه با افراد غیر دیابتی تمایل به داشتن تعداد بیشتری پلاک و همچنین قطر شریانی کمتری دارند.

در حالی که هر دو شرایط منجر به افزایش سطح گلوکز خون می‌شوند، دیابت نوع ۱ و نوع ۲ به طور مشخص متفاوت هستند. اولی ناشی از کمبود انسولین است، در حالی که دومی ناشی از مقاومت به انسولین است. اکنون یک مطالعه جدید به بررسی این موضوع پرداخته است که آیا این تفاوت‌های پاتوفیزیولوژیکی بر خطر قلبی عروقی افراد تأثیر می‌گذارد یا خیر.

دکتر براچا گلدسویگ (Bracha Goldsweig)، متخصص غدد کودکان در مرکز پزشکی بی استیت (Baystate) در اسپرینگفیلد ماساچوست و نویسنده ارشد این مطالعه گفت: دیابت نوع ۱ و نوع ۲ اساساً بیماری‌های متفاوتی هستند. افراد مبتلا به دیابت نوع ۱ انسولین تولید نمی‌کنند، در حالی که افراد مبتلا به دیابت نوع ۲ به انسولین مقاومت نشان می‌دهند. مطالعه ما نشان می‌دهد که مدیریت یکسان همه افراد مبتلا به دیابت مناسب نیست و مطالعات اختصاصی برای دیابت نوع ۱ برای درک بهترین رویکردهای درمانی ضروری است.

شاید تعجب‌آور باشد که مطالعات اندکی ارتباط بین آسیب شناسی زمینه‌ای دیابت نوع ۱ و بیماری قلبی عروقی را بررسی کرده‌اند. در عوض، درمان بیماری قلبی عروقی مرتبط با دیابت نوع ۱ از تحقیقات در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ تعمیم می‌یابد. این موضوع در بیانیه علمی مشترک انجمن قلب آمریکا و انجمن دیابت آمریکا که در سال ۲۰۱۴ صادر شد، برجسته شد. محققان داده‌هایی را به دست آوردند که به صورت طولی بیش از ۱.۵ میلیون بیمار را دنبال می‌کند و برای بهبود کیفیت دیابت و مراقبت‌های قلبی متابولیک در سراسر ایالات متحده طراحی شده است.

جامعه مورد مطالعه شامل ۵۸۲۳ بیمار مبتلا به دیابت نوع ۱ و ۱۵۶ هزار و ۲۰۴ بیمار مبتلا به دیابت نوع ۲ در ۷۵۸ هزار و ۶۴۳ ویزیت از مراکز مراقبت اولیه سرپایی بود. شرکت‌کنندگان ۴۶ تا ۷۵ ساله بودند و در مجموع ۱۱ هزار و ۹۶ رویداد قلبی عروقی در شرکت‌کنندگان رخ داد. از این تعداد، ۴۵.۳ درصد سکته مغزی، ۱۹.۵ درصد انسداد بحرانی در شریان‌های اندام تحتانی (ایسکمی اندام)، ۱۷.۱ درصد بای پس عروق کرونری، ۱۷.۵ درصد حمله قلبی (انفارکتوس میوکارد) و ۹.۳ درصد مبتلا به استنت‌های عروق کرونر را تجربه کردند.

محققان پس از تجزیه و تحلیل داده‌ها دریافتند که احتمال بروز هر گونه رویداد قلبی عروقی در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۱ کمتر از افراد مبتلا به دیابت نوع ۲ است. بیماران مبتلا به دیابت نوع ۱ حدود ۶۳ درصد از خطر ابتلا به یک رویداد قلبی عروقی را در مقایسه با بیماران نوع ۲ داشتند. این احتمال کمتر در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۱ در گروه‌های سنی ۴۶ تا ۵۵ سال (۶۴ درصد)، ۵۶ تا ۶۵ سال (۶۹ درصد) و ۶۶ تا ۷۵ (۶۲ درصد) در بیماران زن و مرد ادامه داشت.

هنگامی که صحبت از رویدادهای قلبی عروقی فردی شد، پس از کنترل عوامل مخدوش‌کننده، نتایج نشان داد که بیماران مبتلا به دیابت نوع ۱ نسبت به بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ نرخ انفارکتوس میوکارد، سکته مغزی و ایسکمی اندام کمتری داشتند. ضمن اینکه تفاوتی در میزان جراحی بای پس عروق کرونری بین دو گروه وجود نداشت.

دکتر اندرو گلدسویگ، مدیر تحقیقات بالینی قلب و عروق در مرکز پزشکی بی استیت در اسپرینگفیلد ماساچوست و سرپرست و نویسنده مرتبط این مطالعه، می‌گوید: یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که خطر قلبی عروقی دیابت نوع ۱ کمتر از آن چیزی است که قبلاً تصور می‌شد و پیامدهای مهمی برای مدیریت این بیماران دارد.

وی افزود: یافته‌های ما نشان می‌دهد که دیابت نوع ۱، حتی پس از تنظیم عوامل مخدوش‌کننده مختلف مانند سن، کنترل دیابت و عملکرد کلیه با خطری به طور قابل توجه کمتری برای حوادث قلبی عروقی در مقایسه با دیابت نوع ۲ همراه است. وی ادامه داد: قدرت داده‌های بزرگ، نتایج را تقویت می‌کند. ما با جمعیت عظیمی که در این تجزیه و تحلیل گنجانده شده است، توانستیم تعداد زیادی از افراد مبتلا به دیابت نوع ۱ را شناسایی و آنها را با افراد مبتلا به دیابت نوع ۲ مقایسه کنیم و درک جامعی از تفاوت در خطرات قلبی عروقی ارائه کنیم.

در حالی که مطالعه حاضر نشان می‌دهد که دیابت نوع ۱ خطر حوادث قلبی عروقی کمتری نسبت به هم‌تایان نوع ۲ خود دارد، مطالعات بیشتری برای بهبود درک ما از پاتوفیزیولوژی، پیشگیری و درمان بیماری قلبی در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۱ مورد نیاز است.

براچا گلدسویگ گفت: افراد مبتلا به دیابت نوع ۱ اکنون طول عمر طبیعی دارند و مطالعه این جمعیت برای اطمینان از دریافت بهترین مراقبت ممکن ضروری است. این مطالعه در مجله Society for Cardiovascular Angiography & Interventions منتشر شده است.